

สวัสดิ์ค๊ะ มิตรรักแฟน Greeting from Bhatar Progress

เรารับมือกับปัญหาที่โควิดแจกให้เราได้ดีขึ้นแล้วใช่ไหมคะ คิดเท่าที่คิดออก ทำเท่าที่ทำได้ ย่อมดีกว่าทတ်
#ลุกขึ้น #พร้อม #9ต่อด้วยกันกับภัทรโปรเกรส

เดือน 9 ก้าวสู่ความเป็นต้นแบบกันดีกว่า **“Originals เพราะความเหมือนไม่เคยเปลี่ยนโลก”** เขียน
โดย Adam Grant แปลโดย วิโรจน์ ภัทรที่ปกร พิมพ์โดย สำนักพิมพ์วีเลิร์น เป็นหนังสือที่อยากให้
ทุกคนได้อ่าน เนื้อหาเข้มข้น จุดประกายให้เราได้วิเคราะห์ตัวเอง ชี้ให้เห็นความเชื่อผิดๆ สร้างแรงบันดาลใจ
ใจให้เรากลับมาเริ่ม เปลี่ยนความคิด การกระทำเพื่อสร้างให้ตัวเองเป็น **“คนต้นแบบ”**

เมื่อหลายปีก่อน นักจิตวิทยาค้นพบว่าเส้นทางที่นำไปสู่ความสำเร็จนั้นมีอยู่สองทางด้วยกัน คือ การทำตาม
(conformity) และ**การเป็นต้นแบบ (originality)** การทำตามคือการเดินตามฝูงชนไปบน
เส้นทางปกติและรักษาสภาพที่เป็นอยู่เอาไว้ ส่วน**การเป็นต้นแบบคือการเลือกเส้นทางที่ไม่ค่อยมีคนเดิน**
พร้อมทั้งยึดถือแนวคิดแปลกใหม่ที่สวนกระแสและพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นในท้ายที่สุด การเป็นคนต้นแบบ
เริ่มต้นที่ความคิดสร้างสรรค์หรือการสร้างกรอบแนวคิดที่ทั้งแปลกใหม่และมีประโยชน์ คนต้นแบบ คือคนที่
ริเริ่มทำแนวคิดนั้นให้กลายเป็นความจริง

เราทุกคนสามารถกลายเป็นต้นแบบได้ หากเราเริ่มตั้งคำถาม และปฏิเสธค่าเริ่มต้นอัตโนมัติ (ความเชื่อ
เดิมๆ) เช่น เชื่อกันว่าปริมาณกับคุณภาพเป็นสิ่งที่มาพร้อมกันได้ ถ้าคุณอยากทำงานให้มีคุณภาพดี
ขึ้น คุณต้องทำงานในปริมาณที่น้อยลง แต่ความเชื่อนี้ผิดถนัด อันที่จริงเมื่อเป็นเรื่องของการสร้างแนวคิด
ปริมาณเป็นหนทางที่นำไปสู่คุณภาพได้อย่างแน่นอนที่สุด โรเบิร์ต ชัตตัน ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย
สแตนฟอร์ดกล่าวว่า “นักคิดต้นแบบจะผุดแนวคิดมากมายที่เป็นการดัดแปลงแบบแปลกๆ แนวคิดที่ไปต่อ
ไม่ได้ และแนวคิดที่ล้มเหลวในท้ายที่สุด ทว่าสิ่งเหล่านี้ก็นับว่าคุ้มค่า เพราะนี่เท่ากับว่าพวกเขาผลิตแนวคิด
ออกมาได้มหาศาลโดยเฉพาะแนวคิดแปลกใหม่ต่างๆ”

วงจรชีวิตสองแบบของความคิดสร้างสรรค์: อัจฉริยะวัยเยาว์และผู้เชี่ยวชาญอาวุโส

มีความเชื่อกันว่า ความเป็นต้นแบบมีต้นกำเนิดมาจากคนหนุ่มสาว นักลงทุนชื่อดังอย่างวินโด โคลลา เคย
กล่าวว่า “คนอายุต่ำกว่า 35 ปีคือคนที่สร้างความเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ส่วนคนอายุเกิน 45 ปีนั้นแทบ
ไม่มีทางผุดแนวคิดใหม่ๆ ได้เลย” ไอน์สไตน์ผู้ประสบความสำเร็จเรื่องทฤษฎีสัมพัทธภาพที่ช่วยปฏิวัติ
วงการฟิสิกส์ในวัย 20 กลางๆ ก็ตั้งข้อสังเกตคล้ายกันว่า “คนที่ไม่ได้สร้างคุณูปการอันยิ่งใหญ่ให้แก่วงการ
วิทยาศาสตร์ก่อนอายุ 30 ปี จะไม่มีทำแบบนั้นได้อีกแล้ว” จึงน่าเสียดายที่ต่อมาเขาเป็นคนคัดค้านเรื่อง
กลศาสตร์ควอนตัม ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นปฏิวัติครั้งใหญ่อีกครั้งในสาขา

ในวงการศิลปะและวิทยาศาสตร์ เดวิด กาเลนสัน นักเศรษฐศาสตร์จากชิคาโกแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้เราจะ
นึกถึงอัจฉริยะวัยเยาว์ที่รุ่งเรืองถึงขีดสุดตั้งแต่อายุยังน้อยได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็มีผู้เชี่ยวชาญอาวุโสอีก
มากมายที่ทะยานสู่ความสำเร็จตอนอายุมากแล้ว วงการแพทย์มี เจมส์ วัตสัน ซึ่งมีส่วนช่วยในการค้นพบ
โครงสร้างแบบเกลียวคู่ของ DNA เมื่ออายุ 25 ปี ขณะเดียวกันก็มีคนอย่างโรเจอร์ สเปอร์รี่ ซึ่งแยกแยะ

ความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันของสมองซีกขวากับซีกซ้ายเมื่ออายุ 49 ปี วงการภาพยนตร์มีคนอย่างออร์สัน เวลส์ ซึ่งสร้างสรรค์ **Citizen Kane** ผลงานชิ้นเอกและภาพยนตร์ยาวเรื่องแรกของเขาเมื่ออายุ 25 ปี ขณะเดียวกันก็มีคนอย่างอัลเฟรด ฮิตช์ค็อก ซึ่งสร้างภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 3 เรื่อง หลังจากทำงานมาได้เกือบ 30 ปี ภาพยนตร์เรื่อง **Vertigo** เมื่อเขาอายุ 59 ปี เรื่อง **North by Northwest** อายุ 60 ปี เรื่อง **Psycho** อายุ 61 ปี วงการกวีนิพนธ์มี อี อี คัมมิงส์ แต่งบทกวีอันทรงอิทธิพลชิ้นแรกเมื่ออายุ 22 ปี และแต่งผลงานที่ดีที่สุดกว่าครึ่งก่อนอายุ 40 ปี

เราจะไปถึงจุดสูงสุดของความเป็นต้นแบบเมื่อไหร่ และจะรักษาไว้ได้นานแค่ไหนขึ้นกับรูปแบบการคิดของเรา กาเลนสันศึกษาบรรดานักสร้างสรรค์และค้นพบรูปแบบการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่แตกต่างกันอย่างสุดขั้วสองแบบคือ แบบอาศัยแนวคิดและแบบอาศัยการทดลอง นักสร้างสรรค์แนวคิดจะผุดแนวคิดเรื่องใหญ่ขึ้นมาและเริ่มลงมือทำตามนั้น ส่วนนักสร้างสรรค์แนวทดลองจะแก้ไขปัญหาผ่านการลองผิดลองถูกพร้อมทั้งเรียนรู้และพัฒนาตัวเองในระหว่างนั้น พวกเขาลงมือจัดการกับปัญหา โดยไม่ได้มีวิธีการแก้ไขที่แน่นอนในใจแต่แรก

กาเลนสันเปรียบเทียบไว้ว่านักสร้างสรรค์นวัตกรรมที่อาศัยแนวคิดนั้นเหมือนนักวิ่งระยะสั้น ส่วนนักสร้างสรรค์นวัตกรรมที่อาศัยการทดลองนั้นเหมือนนักวิ่งมาราธอน ตัวอย่างเช่น นักเศรษฐศาสตร์ที่ได้ชนะรางวัลโนเบลกลุ่มที่อาศัยแนวคิดสร้างผลงานอันทรงอิทธิพล อายุเฉลี่ย 43 ปี และ 61 ปี คือกลุ่มที่อาศัยการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน ในวงการบทกวีที่ถูกตีพิมพ์ซ้ำสูงสุด นักสร้างสรรค์ที่อาศัยแนวคิดจะแต่งผลงานที่ดีที่สุดขณะอายุ 28 ปี และ อาศัยแนวทดลอง อายุ 39 ปี

ถ้าอยากรักษาความเป็นต้นแบบขณะที่อายุเพิ่มขึ้น วิธีที่ดีที่สุดคือการนำแนวทางที่อาศัยการทดลองมาใช้ โดยวางแผนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการสร้างสรรค์ให้น้อยลง แล้วเริ่มทดสอบแนวคิดและวิธีแก้ไขปัญหาแบบต่างๆ

การวิ่งระยะสั้นเป็นกลยุทธ์ที่ดีเยี่ยมสำหรับอัจฉริยะวัยเยาว์ แต่การเป็นผู้เชี่ยวชาญอาวุโสต้องอาศัยการทดลองอย่างอดทนซึ่งเป็นเสมือนการวิ่งมาราธอน นักเขียนชื่อแดเนียล ฟิงก์ กล่าว “แต่การทดลองก็อาจส่งเสริมความมุ่งมั่นของเท่าที่มีความใฝ่รู้ยู่ตลอดเวลา ขอบลองผิดลองถูกเสมอ และทุ่มเทสุดตัวโดยไม่หวาดหวั่นกับความว่องไวของกระต่าย”

เราทุกคนเป็นคนต้นแบบได้ เป็นคนต้นแบบในหลายๆ เรื่องยิ่งดี ไม่เกียจวิ้ง ไม่สายที่จะเริ่ม **#ต้องมี** กำลังใจ ตุลาคมเรามาอ่านภาค 2 กัน **#คิดถึงจิงเลย** **#คิดถึงอย่างแรง** **#อดทนนักพรโปเกรสด้วยนะคะ.**

#9ต่อด้วยกันด้วยรัก

จันทร์ทิพย์ องค์กรภัทร

Director

Bhatara Progress Co.,Ltd.

0879745888